

Forbeholdet — vilde det være inconseqvent, om man med Hensyn til et isoleret Punkt, og allerhøjest et Punkt som dette; som en Recensent vilde vaage over det, hvorover man ellers endnu lader en anden Forsamling drage Omsorg. — Det forekommer mig altsaa, at der i dette Tilfælde er Grund til at holde paa den nu gjældende Lovgivning, der snart har bestaaet i 12 Aar. Jeg troer, at ligeoverfor dette Spørgsmaal kan denne Forsamling meget godt forsvare at forholde sig conservativ.

H. Jensen: Foruden de almindelige Betragtninger, som den ærede sidste Taler anførte til Forsvar for det omhandlede Forslag, og som for mig vilde være aldeles tilstrækkelige til at være Medstiller deraf, er der endnu en Betragtning, som for mit personlige Vedkommende har en ikke mindre Vægt. Jeg har nemlig i Krigsaaret 1849 oplevet, at der paa et Lazareth, hvor jeg laa nogle faa Dage, blev indbragt en Soldat, der som Officeersoppasser havde været Gjenstand for en saa umenneskelig Behandling, at han var bleven gal, og det blev meddeelt af dem, der bragte ham ind paa Lazarethet, at det var den anden Oppasser, som den vedkommende Lieutenant havde behandlet paa en sliq umenneskelig Maade. Denne Scene gjorde et saa stærkt Indtryk paa mig, at jeg ikke kan andet end til enhver Tid ønske, at Soldaten, saavidt Krigstjenesten tillader det, ikke udsættes for en saadan Behandling, og da det efter alle krigserfarne Mænds Udtalelser ikke i mindste Maade er hinderligt for Krigstjenesten, at dette Forslag optages i Værnepligtsloven, har jeg, som sagt, tilladt mig at være Medstiller deraf.

Beck: Ønsket om at haandhæve den Ret, som alene tilkommer Monarchiets Lovgivende Magt til at raade over Bestemmelserne i Armeeargansisationsplanen, har bevæget endeel Medlemmer til i Forening med mig at stille de Endringsforslag, der under Nr. 10, 16 og 17 findes opførte paa Endringsforlagslisten. Det første af disse Forslag gaaer ud paa, at den Bestemmelse, som blev vedtagen ved anden Behandling: at Mandskabet i de sidste 4 Aar af de første 8 Aars Tjeneste ikke i

Fredstid kan indkaldes til Tjeneste og kun een gang til Øvelse, udgaaer. Med Hensyn til dette Punkt maa jeg først og fremmest bemærke, at der realiter ikke kan være Tale om bemeldte ældre Mandskabs Indkaldelse til Tjeneste under almindelige Forhold i Fredens Dage, ligesaa lidt som til Øvelse; vi have mere end Mandskab nok, henhørende til de 4 første Aargange, at indøve. Den Skræmsel, som den ærede Rigsdagsmænd for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tjehning) opstillede, at en Krigsminister for at tilfredsstille et lunefuldt Indsats kunde indkalde bemeldte ældre Mandskab for at foretage Dyrehabsmanøvre, kan være beregnet paa at blænde de i Forholdene Undviende, som maaskee ikke tage i Betragtning, at der til Indkaldelse af dette ældre Mandskab behøves ganske betydelige Pengesummer, som Ministeren ikke har til sin Raadighed, medmindre de bevilges af den lovgivende Magt for Statens Fællesanliggender, men Pengene vilde ikke blive bevilgede for at tilfredsstille en Ministers Luner; nei, voteres de, da vil det være, fordi der virkelig haves Anvendelse for Mandskabet, og da maa Mandskabet ubetinget heds efter den Ret, som Monarchiet har ifølge Hærplanen, som er udtrykt ved den Regel, at der i de første 8 Værnepligtsaar paahviler Mandskabet den Forpligtelse at møde overalt, naar det indkaldes og hvor det indkaldes. Denne Ret kan Monarchiet ikke lade sig berøve, og det beholder samme, selv om en Bestemmelse, som den ved anden Behandling her vedtagne, at Mandskabet af de sidste 4 Aar ikke kan indkaldes til Tjeneste i Fredstid og kun een Gang til Øvelse, blev optaget i Værnepligtsloven; Følgen vilde kun blive, at der kunde opstaae ubehagelige Conflictier som en Følge af Kongerigets Indgrib paa dette Gebeet. Forholdets egen Natur værner imidlertid, som jeg har sagt, om det ældre Mandskabs Forbliven i dets Hjem. Men andet Værn er der ikke givet, og selv om en Bestemmelse som den nævnte blev endelig optagen i Loven, vilde den kun lede til — jeg gjentager det og beder det fastholdt — til ubehagelige og farlige Conflictier mellem Monarchiet og Kongeriget. Dette er min ene Hovedgrund, hvorfor jeg, saa afgjort som jeg gjør det, modsætter mig denne Bestemmelse.